

L'Orant

Cercs

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Sala d'exposicions del Museu Diocesà i Comarcal de Solsona. Plaça Palau, 1. 25280 Solsona

Coordenades:

Latitud: 42.14605
Longitud: 1.86203
UTM Est (X): 405971
UTM Nord (Y): 4666619

Classificació

Número de fitxa 08268 - 105
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Medieval Pre-romànic
Segle X-XI
Estat de conservació Bo
Protecció Legal i física
Observacions protecció: Decret 474/1962
Accés Restringit
Ús actual: Científic
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Solsona. Plaça Palau, núm. 1 . 25280 Solsona
Autoria de la fitxa Sara Simon Vilardaga
Data de registre de la fitxa: dj., 21/04/2016 - 02:00

Descripció

Fragment de pintura mural al fresc que mesura 197 x 135 cm, amb la representació d'una figura d'un personatge barbat, en posició frontal, vestit amb una túnica, amb els braços en creu en actitud de pregària.

L'envolta un cercle decorat amb una sanefa de diverses línies en ziga-zaga, interpretat com a corona de glòria. Sobre el cercle es representa la figura d'un paó amb les ales esteses, símbol de la immortalitat dins la iconografia romànica.

L'estil de la pintura és molt rudimentari, lineal i amb una manca de proporcions que es fa evident sobretot en la figura de l'Orant: extremitats senzilles i desproporcionades, trets del rostre totalment esquemàtics, detalls decoratius gairebé inexistents. Té un caràcter d'una gran ingenuïtat. El paó i la sanefa geomètrica tenen un tractament més acurat. La gama cromàtica és senzilla, combina el blanc, vermell i negre.

Es considera que probablement és obra d'un artista local, que va emprar com a exemple algun manuscrit de l'època en què es troben models decoratius similars emprant els mateixos colors.

La interpretació d'aquesta pintura és complicada degut a la manca de paral·lels. Ens parla de salvació, de resurrecció. La figura de l'orant ens remunta a les representacions gregues, romanes i paleocristianes. El paó ha estat sempre símbol de la immortalitat, mentre que el cercle, adoptat pel cristianisme, fou representat en obres funeràries de personatges il·lustres en mosaics, pintures i relleus orientals. Tenint en compte aquests tres elements, la pintura s'ha interpretat com a imatge del just que demana a Déu ésser admès a la seva presència.

Observacions:

L'Orant, junt al Cavaller, foren descobertes al mur de tramuntana de la nau central l'any 1.939, durant l'arrencament de les pintures murals que decoraven els murs de l'església romànica. Van aparèixer col·locades a banda i banda de la finestra de l'absis central, sota la pintura dels vint-i-quatre ancians de l'Apocalipsi.

La importància d'aquests fragments es situa en la seva reculada cronologia, que els converteix en els primers exemples pictòrics de l'art pre-romànic europeu.

El conjunt de pintures murals de Sant Quirze de Pedret, han estat llargament estudiades i analitzades en molts i diversos vessants, encara i així, avui dia continua havent-hi diferents hipòtesis pel que fa a les cronologies i autories, i també pel que fa a les interpretacions iconogràfiques, concretament de l'Orant i el cavaller.

Història

Aquesta pintura, junt al fragment del Cavaller, formava part de la decoració mural de l'antiga església pre-romànica. Basant-nos en la data de construcció del seu suport, i tenint en compte que les pintures murals sobreposades daten del segle XII, s'estableix una cronologia per aquesta obra d'entre finals del segle X i inicis del segle XI.

Bibliografia

PERARNAU, J.; PIÑERO, J. (1992): Catàleg de protecció del patrimoni històric, arquitectònic, natural i ambiental del terme municipal de Cercs. Fitxa Inv.9. Ajuntament de Cercs.

SERRA, Rosa. (et al.) (1991). Guia d'Art del Berguedà. Ed. Consell Comarcal del Berguedà i Patronat del Centre d'Estudis del Berguedà, Berga.

VVAA. (1985): Catalunya Romànica. XII. El Berguedà, Fundació Enciclopèdia Catalana, Barcelona.

VV.AA. (1990): Museu Diocesà i Comarcal de Solsona. Catàleg d'Art Romànic i Gòtic. Bisbat de Solsona, Ajuntament de Solsona i Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

VVAA. (1998): Catalunya Romànica. XXVII. Visió de síntesi. Restauracions i noves troballes.

Bibliografia. Índexs generals. Fundació Enciclopèdia Catalana, Barcelona.

WATSON AL-HAMDANI, B. (2013): Els Frescos de Pedret: en el context europeu i mediterrani. Editorial

